

Loven og troen

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Paulus skriver i Galaterbrevet 5, 4 dette: " Dere er skilt fra Kristus, dere som vil rettferdigjøres ved loven, dere er fallt ut av nåden!"

Dette er et utrolig radikalt utsagn og viser klart hvor falig den blandig av gjerningsvesen og tro er som så lett slippes inn i kristenheten. Det forteller oss at et gjerningsvesen aldri kan komme som et tillegg til troen eller som et skritt videre i helliggjørelse. Troen kan bare stå alene, i det øyeblikk gjerningsvesenet kommer inn trekker troen seg ut! Som Skriften sier et annet sted: "En liten surdeig syrer hele deigen!" Det å velge mellom lov og nåde er det samme som å velge mellom liv og død!

Det er derfor Jesus selv sier til sine disipler i Lukas 12, 1: " Ta dere FØRST OG FREMST i vare for fariseernes surdeig, som er hykleri!"

...men loven har ikke noe med troen å gjøre, men ; Den som gjør det skal leve derved.

Slik skriver Paulus, inspirert ved Den Hellige Ånd, i Galaterbrevet 3, 12. For å ta den siste setningen først sier han her at loven sier at vårt forhold til Gud avgjøres av våre gjerninger – Gud behandler oss etter fortjeneste når vi tror på Ham og vil følge Ham. Dette er vel en utbredt tanke innen kristenheten og en tanke som ofte dukker opp i vårt eget sinn, men Paulus skriver altså i den første delen at denne tenkemåte ikke har det minste å gjøre i vårt trosliv. Dette er fryktelig radikalt og en dårskap for den menneskelige tanke.

Dette er vel underlig, Paulus skriver jo i Rom. 7, 12 at loven er hellig og at budet er hellig, rettferdig og godt. Vi som leser GT vet jo også at Mose lov hadde omsorgen for de svake innbakt i seg og at loven setter opp hva som er rett og galt på en slik måte at vi selv i dag må si at dette er en god lov som ville gi et humant samfunn om den ble holdt. Straffemetodene og ofringene måtte nok holdes utenom, men ser vi bort fra dette vet vi jo at denne loven er brukt som mal for en mengde nasjonale lover hos verdens nasjoner.

Jeg vil nok påstå at Mose lovs moralske og etiske regler for det meste har full gyldighet også i dag så hvorfor sier Bibelen at loven ikke har noe med troen å gjøre? Kan vi som kristne leve et umoralskt liv og har vi ikke etiske mål og utfordringer som troende? Selvsagt har vi det, men dette har ikke noe med troen å gjøre det har å gjøre med oss som mennesker og ikke spesifikt med oss som troende. I Åpenbaring 20, 12 fortelles det at i dommen ved den store hvite trone

Paulus skriver at loven ikke har noe med troen å gjøre og advarer mot å blande disse to ting sammen.

skal menneskene dømmes etter sine gjerninger og det forteller at synd er synd om du er troende eller ikke og at rett er rett om du aldri så mye er ateist – ethvert menneske skal dømmes etter sine gjerninger og ikke etter hvilke filosofi det har. Vi ser og i vers 15 at de som ikke har sitt navn skrevet i Livets bok blir kastet i ildsjøen.

Nå kan en vel tenke at det er urettferdig å dømme mennesker dersom de ikke visste hva som hadde vært rett, men la oss se hva Bibelen sier i Romerbrevet 2, 14 – 16 at deres egne tanker anklager dem eller forsvarer dem ut fra at deres egen samvittighet har advart dem mot det onde, men de har ikke hørt på den. De har handlet mot egen samvittighet og overbevisning. De som har hørt evangeliet derimot de dømmes ut fra at de ikke har tatt imot tilbudet og har aktet Gud for en løgner fordi han ikke har trodd det vitnesbyrd Gud har vitnet om sin sønn. (1. Joh. 5, 10 og Joh. 16, 8 – 9) De troende dømmes ikke, det er fordi de har innrømmet og bekjent sin synd og bøyd seg for det faktum at Jesus tok dommen for dem. Den forteller også at i Kristus er det gitt oss «syndenes forlatelse i hans blod» Efeserbrevet 1, 7.

Dette viser at det som er galt er like galt om du er troende eller ikke troende og at forskjellen er at for oss troende er gitt syndenes forlatelse fordi vi har tatt imot Guds tilbud om frelse. Underlig nok sier Bibelen i Kolosserbrevet 2, 20 og 21 at vi ikke lenger er en del av den verden vi før var en del av, vi er tatt ut av Lovens verden og satt inn i Kristus – i troens verden. Det er altså to verdener lovens eller gjerningenes verden og troens verden og disse er ut fra Skriften totalt adskilt. I gjerningenes verden bestemmes vårt forhold til Gud av våre egne gjerninger, i troens verden bestemmes det ut fra Kristi gjerninger. Dette gjelder både til frelse og til bevarelse, les Heb. 7, 25 og Rom. 5, 10. Ja det gjelder også til tjeneste i Guds rike, Johannes 15, 3 – 5. og Ef. 3, 20.

Guds standard til moral og etikk er et krav til alle mennesker, uavhengig av tro, rase, bakgrunn og kjønn, derfor handler kristendom ikke om dette! Kristendom handler om Guds kjærlighet til alle mennesker og om hva han har gitt og gjort for å vinne dem for seg, for å frelse dem fra fortapelse. Johannes 3, 16 – 17. - Jesus kom ikke for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved Ham. Ikke ved ny livsstil, ikke ved regler og bud, men ved HAM! Se også Koll. 1, 21 – 23.

Paulus skriver at «Denne verdens gud har forblindet de vantros sinn for at lyset fra evangeliet ikke skal skinne i mørket!» 2. Kor. 4,4 Her står ikke at noen regler er forandret eller noe lignende, det står om lyset fra evangeliet som skinner i en verden som ligger i mørket. Det står ikke noe om at den onde har skjult noen absolutte krav fra Gud, det står at han av all kraft forsøker å formørke det tilbudet Gud har gitt til verden. Dette gjør han ofte fra prekestolene og i samtaler mellom troende og ikke troende ved å legge vekt på lover og bud i stedet for evangelium. Djevelens utsendinger gir seg ut for å være rettferdighetens tjenere som skal føre kristenheten inn i større rettferdighet for at Guds løfter skal bli gjeldende. 2. Kor. 11, 13 – 15., Guds løfter oppfylles ikke ut fra hvem jeg er, men ut fra hvor jeg er!!! Se i 2. Kor 1, 19 – 20. og Rom. 5, 17 og Rom. 4, 6 – 8.

Paulus skriver at loven ikke har noe med troen å gjøre og advarer mot å blande disse to ting 2 av 3 sammen.

Nå skriver også Paulus at også de troende skal lære å gjøre gode gjerninger, men ikke for å bli frelst, bli bevart, bli velsignet eller for å nå målet. Av nåde er vi frelst, ved tro, det er ikke av gjerninger, det er Guds gave! Ef. 2, 8. Det er ikke slik at troen er et resultat av gjerningene, det er motsatt, troen skaper gjerningene. Jacob skriver dette i sitt brev kap. 2, 17 – 19 og 25 – 26. (Heb. 11, 1) Bibelen forteller og at selv om ingen av våre gjerninger holder mål for Gud fordi de ikke har åndelig verdi vil vi likevel være frelst og bli med i evigheten. 1. Kor. 3, 11 – 15.

Jacob skriver noe bemerkelsesverdig og underlig i kap. 1, 25 som understreker dette. Der sier han at den som skuer inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det, han blir ikke bare en ordets hører. Han blir også en gjerningens gjører og er derfor salig i sin gjerning. Definisjonen av «fullkommen lov» må være at den bærer oppfyllelsen i seg på sammemåte som t. eks tyngdeloven som oppfylder seg selv om ikke en sterkere kraft holder oppfyllelsen tilbake. Vi må huske at uttrykket «lov» ikke nødvendigvis alltid uttrykker påbud og regler, men noe som opptrer lovmessig. d.v.s det gjentar alltid seg selv under samme forutsetninger.

Nå kan en vel si at lovens fremstilling av hva et rett liv er ikke skiller seg nevneverdig fra hva Guds ønske er i dag, i evangeliets tid, men veien for å nå dit er totalt forskjellig og disse to veier må ikke blandes sammen. Bibelen forteller oss at syndens kraft er loven, det vil si at lovens hensikt var å bringe den synd som bor i ethvert menneske fram i lyset. (1Kor. 15,56 og Rom. 7, 7 – 8) mens nåden virker det motsatte Titus 2, 11 – 12. Vi vet jo at Paulus som fariseer levde mer etter loven enn noen av sine likemenn og vi vet hva dette virket i ham, vi vet og hva som skjedde med ham da han tok tilflukt i den nåde som er oss gitt i Kristus Jesus. Dette beskriver han selv i 1. Kor. 15, 10 der han forteller om hva som skjedde med han eget liv og hva dette ga til de han møtte.